

להבטיח אפשרות־מה של כיוון יחסו של הכובש באפיק רצונה היא, תוך מינימום של פיצוי לו, או תוך ערובות לא־הופעה נגדו. זהו, לעתים, הרע במעוטו, ובשעה שהברירה היא בין רע לרע — בוחרים, בלית ברירה, ברע הקטן יותר. כוח צבאי מגובש וגמיש, „כושר־מחתרת“, ידיעה למפרע, בקרב העם עצמו ובעולם הסובב אותו, כי טופחה

בו רוח מגן נאמנה, אשר לא על נקלה ולא במחיר זול תישבר, ובאם תישבר — „תקבור את הפלשתים מתחת למפולת“ — בכל אלה אפשר ויהיה משום שריון־מה לעצמאות האומה אף בימי מוסר מדיני אטום ואיסטרטגיה אטומית.

י. בן־דוד

להרחבת אופקנו המקצועי

מתוך שיחות וויכוחים שונים נדמה, כי חסר בקרבנו הרצון, או הכשרון, להחליף דעות על בעיות צבאיות מקצועיות, ולנסות לסכמן מכל צדדיהן. נראה לי, כי טרם הגענו לכלל גיבוש מושגים מקצועיים, העשויים לשמש לנו בסיס לשפה משותפת.

הננו עם קטן, הנאלץ לחתור להישגים, שיהיו מבוססים על איכות ולא על כמות, ולכן מחובתנו להפוך ולהפוך במקצוע הצבאי על מנת להשיג את מכסימום האיכות. חילופי הדעות והידיעות המקצועיות באמצעות הויכוח השיבותם מרובה, הואיל והם מסייעים לקיומה של רמה מקצועית גבוהה. ויכוחים כאלה חשוב שיתבססו על רעיונות אשר הוגשמו הלכה למעשה ונוסו במבחן הקרב. רק בדרך זו נגיע למיצוי מלא של לקח הנסיון המעשי שלנו ושל זולתנו. בכדי לאפשר עריכת ויכוחים כאלה, מן ההכרח לתרגם ספרות מקצועית נבחרת, המבוססת על הנסיון, ושיש בה משום אנלוגיה זו או אחרת לתנאינו. על כל איש־המקצוע לשאוף לקידום מתמיד של רמתו המקצועית.

בגלל ההבדל בתפקידים המוטלים עלינו בהשוואה עם אלה של עמים אחרים, תצטרך גישתנו להקמת הכוח הצבאי שלנו להיות שונה. אולם בנין צבאנו בדין שיהא מושתת על אותם יסודות, המשותפים לכל צבאות העולם. במשך

הזמן נצטבר בידינו מלאי ערכים צבאיים, שרק בחלקם הקטן הועמדו במבחן הנסיון. ואותם מערכינו אשר טרם נבחנו במעשה, זקוקים עדיין לגושפנקא של שדה־הקרב לפני שנסמוך ידינו עליהם. ונשאלת השאלה: מהו איפוא הקו אשר לפנינו נטפה את צבאנו, בהתאם לתנאים המיוחדים לנו? ברי, שבראש וראשונה עלינו ללמוד מלקח נסיונם של אנשינו, אשר בו באו לידי ביטוי תכונותינו המיוחדות. אולם גם התנאים המיוחדים, בהם אנו נתונים, אינם גוזרים עלינו ניתוק גמור מכל התורות הצבאיות המקובלות, הואיל ועוד יש בהן הרבה העשוי לשמש למטרותינו.

מוטב איפוא, שנקדים להבין, כי כמו בכל מקצוע אחר, כן גם במקצוע הצבאי, לא נוכל לפתח דבר בלי שיתוף פעולה וניצול הנסיון שנרכש ונצטבר בשדה זה אצל עמים אחרים. כל סטיה מעקרון זה עלולה להתנקם בנו ביום מן הימים בשדה־המערכה, שכן, בקיום כלליים, צועדות כל האומות כמעט באותה הדרך. עמדת הסתגרות בפני נסיונם של אחרים לא זו בלבד שזרה היא לרוחו של עמנו, כי אם — והוא העיקר — תחבל במטרה שאליה אנו שואפים.

הפתרון הדרוש לנו ימן ההכרח שיהא פשוט ומבוסס על נסיון. רק בדרך זו ישמש ערובה לנצחון בקרב.
מיור ח. ל—ב

